

Mișcarea Heartfulness

Kamlesh Patel

7 iulie 2019, Kanha Shanti Vanam, Hyderabad, India

Pranams tuturor,

Sunt fericit să văd aici atât de mulți tineri, aproape șase sau șapte sute. Care este scopul acestei transmisii pe internet, vizibilă pe întreaga planetă? De fapt, sunt mai multe scopuri. Unul ar fi să-i invităm pentru toți să participe la aniversarea a 75 de ani a Misiunii Shri Ram Chandra, care în 2020 împlinește 75 de ani de la înființare. Din acest motiv am împărțit participarea în două serii. Prima serie este între 28 și 30 ianuarie, iar cea de-a doua între 1 și 3 februarie. Sărbătoarea de Basant, din 2 februarie, este ziua de naștere a lui Lalaji după calendarul solar, iar 29 ianuarie este ziua sa de naștere după calendarul lunar. Babaji Maharaj o numește *Basant Panchami*. Aș dori, așadar, să participe cât mai mulți. În vederea acestui eveniment am anulat sărbătoririle din 24 iulie și 28 septembrie, astfel încât cei care nu prea își pot permite mai multe financiar, să poată economisi bani și să participe la celebrarea de *Basant Panchami* sau de 2 februarie.

V-aș mai ruga să nu limităm evenimentul doar la practicanții noștri, ci să transmitem mesajul și celor care ni s-au alăturat prin *U-Connect*, *C-Connect* sau alte programe asemănătoare. Invitați-i și pe ei și lăsați-i să fie expuși atmosferei de *bhandara*. Ei au experimentat transmisia, însă nu sunt obișnuiți cu aspectul Grației din timpul acestor *bhandara*, iar acest eveniment va fi memorabil pentru majoritatea dintre ei – ca și cel din 1999, eveniment la unde unii dintre noi am participat la toate cele 4 serii. Deci, doresc să se întâmple același lucru în 2020.

Aș dori, de asemenea, să vă aduc la cunoștință câteva date statistice. În întreaga lume avem acum câteva milioane de practicanți, care au experimentat Calea Inimii. De asemenea, în ultimii cinci sau șase ani ne-am triplat numărul de preceptori, iar mii de voluntari lucrează neobosit pentru succesul Mișcării *Heartfulness*. În această vară au început recent *Dhyanotsavs* [festivalul de *wellness*] în întreaga Indie. S-au organizat deja mai mult de 25 de *Dhyanotsavs* și altele vor urma. Mi-ar plăcea să constat la celebrarea din 2020 că am depășit 100 de *Dhyanotsavs*, însă aceste *Dhyanotsavs* nu trebuie să fie evenimente mari organizate în orașe.

Iată care sunt concluziile noastre de până acum, din toate *Dhyanotsav* organizate în întreaga Indie. Să spunem că anunțați un eveniment în locația X și pe o rază de 2 kilometri dimprejurul locației adunați maximul de participanți. Când depășiți cei 2-3 kilometri, numărul participanților scade. Cel mai bine este, deci, să vă concentrați în special în această zonă și să atrageți doar acei oameni. Nu trebuie să lucrăm în tot orașul, ci să ne concentrăm doar pe o rază de 2-3 kilometri în jurul locației. Sunt mai multe avantaje: va fi un grup mai mic de participanți, ceea ce înseamnă că locația necesară nu trebuie să fie foarte mare. Nu trebuie să

fie un stadion, deci o puteți organiza și în perioada musonului într-o sală închisă. Va fi mai ieftin și mai ușor de organizat. Dacă țintiți către 5.000 sau 10.000 de participanți, va fi foarte greu pentru un centru cu un număr limitat de voluntari.

Acum, să continuăm – ni s-au oferit foarte multe programe, precum și multe inițiative guvernamentale. De exemplu, în Gujarat, Telangana, Andhra Pradesh și Maharashtra avem acces la multe departamente guvernamentale și multe școli. Recent am primit o cerere să pregătim mai mult de 100.000 de angajați ai Municipality din Mumbai. Cum să onorăm cererea, când avem acolo 500 de practicanți constanți? Este o sarcină dificilă. Doar în Mahabubnagar ne-am confruntat cu situația de a pregăti 720 de *sarpanchs* [șefi de sate], ceea ce înseamnă 720 de sate, când noi cu greu avem disponibili 50 sau 100 de preceptori. Cum să rezolvăm problema? Chiar dacă trimitem 700 de preceptori în sate 3 zile la rând, preceptori care să urmărească, în medie, 100 de noi veniți, devine o sarcină descurajantă pentru majoritatea dintre noi.

Deci, aș dori să eșalonă abordarea programelor de tip *Connect*. De asemenea, pentru voluntarii care se vor înscrie și vor duce la capăt inițiativa guvernamentală și în același timp inițiativele școlare și cele *U-Connect*, aș dori să putem să le facem posibile cu ajutorul practicanților care doresc să slujească. Nu vorbesc acum despre un program de voluntariat. Aș dori să ofer aceste participări ca locuri de muncă. Gândiți-vă la potențialul acestei idei. În India sunt peste de 700 de districte. Chiar dacă în următorii 2 ani ne concentrăm numai asupra a 300 dintre ele, asta înseamnă să acoperim într-un an 150 de districte și în fiecare dintre ele în medie 10 *mandals*. Deci, 150x10 înseamnă 1.500 de *mandals* și dacă avem 2 angajați în fiecare *mandal* deja vorbim de 3000 de angajați ai Mișcării Heartfulness.

Cu un salariu mediu de 20.000 - 25.000 de rupii pe lună, sau 30.000 cu cheltuielile de transport incluse, este o cheltuială uluitoare de aproximativ de 600-700 milioane rupii pe an [8 milioane de euro]. Cât timp ar rezista trezoreria noastră? Nu foarte mult. Nu avem posibilitatea să influențăm finanțarea CSR într-o asemenea măsură, deci trebuie să depindem de propriile noastre resurse limitate.

Oricât de limitate ar fi, ne putem realiza țelul. Folosiți calculatorul de pe telefoanele voastre și vă dați seama singuri. Chiar dacă economisiți zilnic 50 de rupii, înmulțiți cu 365 de zile și 50.000 de practicanți și ajungem la 912.500.000. Pierdeți ceva dacă renunțați la 50 de rupii în fiecare zi? [50 de rupii= 0,62 euro = 3 lei.] Majoritatea dintre noi pot. Unii dintre practicanții noștri pot să cheltuie într-o lună mai mult de 5 *crore* [1 *crore*=10 milioane de rupii] și nu li se întâmplă nimic, însă sunt și practicanți cărora le-ar fi foarte greu să contribuie chiar și cu 10 rupii pe zi. Deci în medie, unii dintre noi pot adăuga sau valida această cifră de 50 de rupii și cred că putem atinge nu numai obiectivul de a angaja 3.000 de persoane și să ducem Mișcarea Heartfulness în 150 districte din India, ci fondurile rămase pot, de asemenea, susține diverse *Dhyantsavs*.

Toate aceste *Dhyantsavs* nu sunt gratuite. Unele *Dhyantsavs* ne costă aproximativ 2.500.000 de rupii, iar altele costă 800.000 de rupii. În medie, putem spune că un *Dhyantsavs* ne costă undeva între 1.600.000 și 1.800.000 de rupii și, dacă ne propunem anual 200 de *Dhyantsavs*, cheltuielile cresc. Mai trebuie să ne ocupăm și de *bhandaras*, cât și de oaspeții care ne

vizitează. Sunt atâtea lucruri pe care am dori să le facem – am dori să pregătim lunar mii de profesori. Avem, deci, cale lungă înainte. Mă adresez celor care își permit, celor care doresc să contribuie cu 50 de rupii economisiți zilnic. Va fi cale lungă. Nu trebuie să fie sub formă de monetar, din contră, descurajez adunarea sumelor de bani în centrele locale. Ar fi mai bine să vă păstrați banii economisiți lunar, 50x30 de zile = 1.500 de rupii și îi puteți trimite online în conturile noastre pentru donații. E simplu. Cine poate da mai mult este binevenit.

De fapt, acum ceva timp am lansat în America un program asemănător de economisire a unui dolar pe zi. Doar un dolar pe zi și încet - încet, această sumă crește. Când ai 2.000 de practicanți, un dolar pe zi de la fiecare înseamnă 2.000 de dolari pe zi, sumă care se înmulțesc cu 365. În fiecare an putem avea în acea țară un nou *ashram*. Același lucru îl putem avea aici cu 50 de rupii pe zi, de la 50.000 de practicanți care contribuie. Am putea avea cu ușurință 20 de *ashram*-uri în diferite colțuri ale Indiei fără a pune presiune pe nimeni. Ce se întâmplă dacă depindem doar de cei bogați, care contribuie cu zeci de milioane? Ce se întâmplă în această situație? Gândiți-vă; ne creăm mari obligații. Dacă cineva donează 500 de milioane sau 200 de milioane, obligația este foarte apăsătoare. În schimb, dacă fiecare membru al misiunii noastre poate contribui, ar fi minunat și aș dori să repet că nu este obligatoriu. Cel mai bine este să vină din inimă.

Dacă aveți suspiciuni sau îndoieli și nu doriți să contribuiți, atunci aș dori să nici nu vorbiți despre asta. Aș dori să prezint contribuția ca fiind *Guru Prasad* pentru Maeștrii noștri. Dacă nu vine din inimă, va fi precum *mosambi* [lămâie dulce]. Când *mosambi* nu este coaptă sau mango nu este copt, sunt acre. Inimile refractare nu trebuie să participe și nu e nevoie să participe. Măcar lăsați-vă inima să se deschidă, rugați-vă pentru bunăstarea Misiunii și asigurați-vă că prin rugăciunea voastră Grația Domnului va coborî pentru ca Mișcarea *Heartfulness* să se îndrepte către mai bine.

După ce am vorbit despre toate aceste aspecte materiale ale Misiunii, aș vrea să vorbesc despre unele teme spirituale. Este vorba de schimbare. La început, majoritatea dintre noi trec printr-o transformare radicală. În prima săptămână, într-a doua săptămână, în primul an, în al doilea sau al treilea an, trecem printr-o transformare interioară revoluționară. Cu timpul însă, schimbarea, transformarea încetinește cumva și rămânem sclavii vechilor noastre obiceiuri. Ne obișnuim să nu ne mai schimbăm. Cumva apare ideea că am progresat și însăși ideea că am progresat a devenit un obstacol. Am văzut acest lucru la 99% dintre practicanți. De aceea abordez această temă, pentru a vă face să vă întrebați unde vă situați. Chiar sunteți mulțumiți cu creșterea voastră spirituală?

Analizați-vă: „Unde am greșit? Unde pot să mă corectez?” Ce fel de ajutor aveți nevoie de la Maeștri? Iată câteva întrebări fundamentale asupra cărora puteți să reflectați și la care puteți răspunde doar voi înșivă. Nu trebuie să-mi scrieți despre ele. Nu vreau să primesc din nou milioane de e-mail-uri. E un dialog interior. „Sunt mulțumit de progresul meu după atâția ani de când sunt în misiune?” „Încă mă îndoiesc?” „A devenit această misiune a mea?” „Simt că toți sunt frații și surorile mele?” „Sunt de-al lor? Sunt de-ai mei? Aparținem cu toții acestei minunate misiuni?”

Ce aflăm când citim o carte simplă precum *Realitatea în zori*? Dacă înțelegeți capitole acum cinci ani și dacă, recitindu-le acum, nu puteți pătrunde mai mult în adevărata lor semnificație, puteți considera că ați stagnat. Dacă înțelegerea a devenit mai profundă și v-a atins inima într-alt mod, dacă a atins alte corzi ale inimii și vă impresionează chiar mai mult decât ceea ce ați înțeles acum câțiva ani, atunci vă puteți considera norocoși. Vă crează, însă, această înțelegere interioară, mai multă inspirație în inimă? Majoritatea practicanților nu sunt capabili să pătrundă sensul cărții *Adevărului Etern* – cuvintele folosite de Lalaji Maharaj derutează oameni chiar și după 40 de ani de practică. Dacă înțelegeți această carte, considerați-vă norocoși: „Da, pot înțelege”. Dacă lipsește înțelegerea, revizuiți-vă *sadhana*. Ei bine, atât cuvintele cât și propozițiile au limite, însă când le citim, reflectă starea noastră interioară.

Aș dori și să primesc de peste tot mai multe sugestii despre cum am putea pătrunde cu Mișcarea *Heartfulness* în aceste *mandals* [districte] într-un mod foarte stăruitor. Aș vrea să le primesc din toate statele, de peste tot. Avem o prezență foarte puternică în Andhra, Telangana, Tamil Nadu, Karnataka, Maharashtra, MP, UP – toate aceste state sunt foarte puternice. Ar trebui, deci, să începem cu ele, cu fiecare district, sau ar trebui să ne concentrăm mai mult pe zonele unde nu am ajuns încă? Aș dori să ne intensificăm eforturile acolo unde am pătruns deja, având o prezență mai susținută. Deci vom începe, ca de obicei, cu Andhra, Telangana și Tamil Nadu, deoarece orice am face, va fi sprijinit și poate fi susținut de către membrii existenți.

Pe scurt, acesta este un apel la ajutorul vostru pentru a ridica Mișcarea *Heartfulness* la un nivel și mai stăruitor. Și îmi doresc ca mii și mii de oameni să se înscrie la următoarea *bhandara*, care va fi împărțită în două serii, de *Basant Panchami*, celebrarea zilei de naștere a lui Lalaji Maharaj.

Mulțumesc tuturor; mulțumesc că m-ați ascultat și sper să vă văd într-un număr cât mai mare. Ar trebui să-i surprindeți pe organizatori și să-i faceți să alege, deoarece nu pot oferi suficiente facilități. De fapt, vom avea facilități care se dezvoltă permanent. Pe când veți veni, vom putea găzdui cel puțin 35.000 sau 40.000 de persoane. Pe când veți veni, sala de meditație va fi și ea gata. Totul va fi gata așa cum ne dorim noi pentru sărbătorirea zilei de naștere a lui Pujya Lalaji Maharaj.

Pregătiți-vă spiritual pentru acest eveniment grandios. Intensificați-vă practica. Cred că în curând se termină provocarea de 90 de zile. Sunt foarte, foarte fericit că mulți practicanți au participat la această provocare de 90 de zile și simt în condiția lor o puternică schimbare spirituală. Și ea se va intensifica pe viitor. Nu încetiniți. Rolul celor 90 de zile a fost să creeze un obicei, astfel încât să devină automat. Efortul conștient trebuie să devină subconștient. Odată ce devine subconștient, devine un obicei, după care putem să reîncepem cu alt obicei bun. Acest lanț va continua. Acest lanț evolutiv trebuie să continue, pentru a putea deveni tot mai buni. Vă mulțumesc.